

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/487/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712201269
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1712201269.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: U. F. R., R..K..S., so sídlom: Ú. X, L., IČO: XX XXX XXX, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Údernícka ul. č. 5, Bratislava, proti odporcom: 1/ S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.P. X, L., 2/ S. P., nar. XX.XX.XXXX, K. XX, L., za účasti vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcov: R. B. S., O. X, L., zast. spoločnosťou: HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava a za účasti vedľajšieho účastníka 2/ na strane odporcu: S. B. R. R. C., J. XX, XXX XX R., zastúpený: JUDr. Jozef Kemp, advokát, Námestie Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie istiny 1.433,53 EUR s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 19. júla 2013, č.k.: 8C 174/2012-76, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi 1/ **p o t v r d z u j e**.

Návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania sa **z a m i e t a**.

Vedľajší účastník 1/ je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania navrhovateľovi vo výške 52,19 EUR na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní **od právoplatnosti tohto uznesenia**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie, odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal a vrátil navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 78,80 EUR prostredníctvom Daňového úradu L.. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 96 O.s.p. a tým, že navrhovateľ vzal návrh pred začatím konania späť a žiadal konanie zastaviť. O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení. Pokiaľ ide o náhradu trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že v danej veci zavinil navrhovateľ, že konanie sa muselo zastaviť, keďže návrh vzal späť bez uvedenia dôvodu. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli. Rovnako nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi 1/ a 2/ z dôvodu, že vstúpili do konania ako profesijná organizácia založená za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov z vlastného podnetu, pričom splnomocnili právneho zástupcu z radov advokátov na jeho zastupovanie v súdnom konaní. Uviedol, že vedľajší účastník 1/ a 2/ je združením založeným na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa, z čoho možno považovať dôvodný predpoklad, že samo združenie bude disponovať kvalifikovanými a odbornými prostriedkami na zabezpečenie pomoci spotrebiteľovi. Považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka za nadbytočné, účelné a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá poskytnúť ochranu spotrebiteľovi v rámci súdneho konania. Ďalej uviedol, že úkon - prevzatie a príprava zastúpenia nie je úkonom v tomto konaní preukázaným, keďže právni zástupcovia nemali vedomosť o predmete sporu. Mal za to, že trovy vedľajšieho účastníka 1/ a 2/ spočívajúce v odmene advokáta za poskytnutie právnych služieb neboli vynaložené účelne.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, v ktorom uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd mal v tomto prípade o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojim nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. V dôvodoch svojho odvolania poukázal na ust. § 93 ods. 2, 3, 4 O.s.p. a § 3 ods. 4, 5, § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, na čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, príslušné smernice EÚ týkajúce sa práv spotrebiteľov, ako aj na čl. 38 Charty základných práv. Ďalej uviedol, že prejednávaná vec je typickým spotrebiteľským sporom a výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, je absurdný, zjavne nesprávny, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Mal za to, že súd prvého stupňa svojim postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných v § 93 ods. 4 O.s.p. a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom a zároveň prvostupňový súd fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci občianskeho súdneho procesu. Podľa vedľajšieho účastníka je s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. dôvodné priznať mu trovy konania, nakoľko mal vo veci plný úspech, keď nie je možné odoprieť mu právo dať sa zastúpiť advokátom. V dôvodoch odvolania ďalej poukázal na niekoľko rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (napríklad rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne) a na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-279/09, z ktorých podľa názoru vedľajšieho účastníka vyplýva, že má právo na advokáta aj na náhradu trov konania. Nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zo strany navrhovateľa považoval za nanajvýš spravodlivé, nakoľko mu jednak s bránením práv spotrebiteľa vznikli reálne náklady a jednak ako prevenciu pred konaním navrhovateľa. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a priznal mu náhradu trov celého konania, alternatívne žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa, vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o prebežnej otázke.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, nakoľko podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Z vlastných skúseností mal vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Mal za to, že z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá združenie žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade. Uviedol, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Dovolil si upozorniť, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Uviedol, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou trov konania poukázal na ustanovenie § 137 O.s.p., avšak podľa navrhovateľa združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý odporcu v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu nemožno pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať vyššie uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Zastával názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje sa

týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia ako vedľajšieho účastníka uviedol, že má za to, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. V zmysle práva Európskej únie je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže Súdny dvor Európskej únie nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 52,19 EUR s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 42,82 EUR s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu 9,37 EUR s DPH.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa na základe poznámky 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 O.s.p. zastupovať účastníka na základe plnomocenstva, alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z čoho možno vyvodiť, že aj vedľajší účastník, rovnako ako hlavný účastník konania, má právo na právnu pomoc pred súdmi (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a teda má právo i na náhradu trov právneho zastúpenia (§ 137 ods. 1 O.s.p.). Vedľajšiemu účastníkovi rovnako môže súd priznať náhrada trov právneho zastúpenia len vtedy, ak boli vynaložené v súvislosti s daným konaním a účelne.

Náhradu trov konania v prípade, ak dôjde k zastaveniu konania, upravujú ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ a § 146 ods. 2 O.s.p..

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku nemá žiaden z účastníkov, ak konanie bolo zastavené. Pokiaľ však niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, postupuje sa podľa ustanovenia § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., ktorá predpokladá zodpovednosť za zavinenie toho účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok

zastavenie konania. Preto, ak navrhovateľ vezme návrh späť v zásade platí, že zastavenie konania zaviniť a je preto povinný hradiť trovy konania odporcovi. Z tejto zásady je stanovená výnimka § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. podľa ktorej, ak dôvodne podaný návrh bol vzatý späť pre správanie odporcu, je tento povinný hradiť trovy konania. Dôvodnosť podania návrhu sa i v tomto prípade posudzuje procesne, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k nároku navrhovateľa.

V danej veci sa navrhovateľ domáhal zaplataenia 1.433,53 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy k úverovému účtu č. XXXXXXXX uzatvorenej dňa 22.08.2003 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 08.12.2006 uzavretej s postupcom - Y. Ú. L., C..R... Vedľajší účastník 1/ vstúpil do konania podaním doručeným súdu 19.04.2012, ktorým požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania a jeho príloh a zároveň vzniesol námietku premlčania. Navrhovateľ podaním doručeným súd dňa 25.01.2013 vzal návrh v celom rozsahu návrh späť bez uvedenia dôvodu, na základe čoho súd prvého stupňa dňa 19.07.2013 uznesením č.k. 8C 174/2012-76 konanie vo veci zastavil. Vedľajší účastník 2/ podaním doručeným súdu dňa 24.01.2013 vstúpil do konania a žiadal o zaslanie návrhu na začatie konania s príslušnými prílohami, pričom si zároveň uplatnil náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa v danej veci späťvzatie návrhu pri rozhodovaní o náhrade trov konania hodnotil z hľadiska stanoveného § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a podľa odvolacieho súdu dospel k správne mu záveru, že navrhovateľ zaviniť zastavenie konania a je preto povinný nahradiť jeho účelne vynaložené trovy. V danom prípade bolo potom potrebné skúmať, či trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, resp. či vôbec boli vynaložené. Z obsahu spisu, ako aj samotného odvolania vyplýva, že vedľajší účastník si uplatnil trovy konania, ktoré pozostávali z odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenia z 16.04.2012.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku. V tomto konaní nie je možné považovať trovy vynaložené vedľajším účastníkom, presnejšie, vyčíslené vedľajším účastníkom za účelné, lebo tieto trovy neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom odporcu, respektíve vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

V predmetnej právnej veci vedľajší účastník resp. právny zástupca vedľajšieho účastníka spolu s oznámením o vstupe do konania zároveň požiadal súd prvého stupňa o zaslanie návrhu na začatie konania a vzniesol námietku premlčania. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca vedľajšieho účastníka si v oznámení o vstupe do konania uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcom je spotrebiteľ, bez akejkoľvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. V zmysle uvedeného je správny záver prvostupňového súdu, ktorý trovy vedľajšieho účastníka vyhodnotil ako nepreukázané a ako trovy, ktoré nie sú účelne vynaložené. Vedľajší účastník neposkytol odporcovi v konaní žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa. V prejednávanej veci vedľajší účastník spolu s oznámením o vstupe do konania taktiež vzniesol námietku premlčania. Nemožno však dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal návrh späť na základe tohto úkonu vedľajšieho účastníka, nakoľko späťvzatie návrhu je dispozičným právom navrhovateľa a súd nie je povinný skúmať aké dôvody ho k tomuto dispozičným úkonu viedli.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc je možné vyvodit' z článku 47 Ústavy Slovenskej republiky a v podstate znamená, že trovy právneho zastúpenia treba možno považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď účastník má právo na náhradu trov

konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a to platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, a sú významné pre posúdenie veci samej.

Z uvedeného vyplýva že odporca 1/ a 2/ nielen ako spotrebiteľ nepožiadaval vedľajšieho účastníka na svoju ochranu v tomto spore, nakoľko o prebiehajúcim konaní nemá žiadnu vedomosť a teda nemá vedomosť ani o tom, že v konaní na jeho strane vedľajší účastník vystupuje. Zároveň je nutné poukázať na skutočnosť, že cieľom Združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľa, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj zastupovanie spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, čo znamená, že samotné Združenie bolo vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa. Z uvedeného teda vyplýva, že samotné združenie je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa, pričom odvolací súd uznáva argumentáciu vedľajšieho účastníka v odvolaní v tom, že má právo zvoliť si pri účasti v konaní právneho zástupcu, avšak odvolací súd takto vynaložené finančné prostriedky nepovažoval za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní.

Odvolací súd rovnako za správny považuje aj ten názor súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu, v danej veci podľa zák.č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov, by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03, v ktorom tento súd konštatoval, že nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať.

K úvahám odvolateľa, že jeho vstup do konania spôsobil (ako aj v iných obdobných právnych veciach) späťvzatie návrhu navrhovateľa, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že táto úvaha vedľajšieho účastníka, je čisto iluzórnou predstavou, keďže späťvzatie návrhu je rýdzim dispozičným právom navrhovateľa a ani súd nie je oprávnený skúmať (ako už odvolací súd uviedol vyššie), aké dôvody ho k tomuto dispozičným úkonu viedli.

Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ, na obsah ktorého poukázal vo svojom odvolaní vedľajší účastník, odvolací súd uvádza, že Súdny dvor EÚ v tomto rozsudku ustálil, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania a/ alebo zastupovanie advokátom. Z uvedeného rozsudku však nevyplýva, že by vedľajší účastník ako právnická osoba založená na ochranu práv spotrebiteľa, mal vo všetkých konaniach, do ktorých vstúpi, právo na náhradu trov právneho zastúpenia bez splnenia podmienok vyžadovaných Občianskym súdnym poriadkom, a teda okrem iného aj účelnosti vynaložených trov konania. Odvolací súd vo vzťahu k ostatným rozhodnutiam, na ktoré sa vedľajší účastník vo svojom odvolaní poukazuje, dodáva, že nie je viazaný rozhodnutiami iných krajských súdov v obdobných veciach. Aj po oboznámení sa s obsahom týchto rozhodnutí zotrúva na svojom právnom názore, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, a preto mu nevzniklo právo na ich náhradu.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiadava Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Vedľajší účastník vo svojom odvolaní zároveň navrhol konanie prerušiť v zmysle citovaného zákonného ustanovenia za účelom rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach, špecifikovaných v odvolaní vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd návrh vedľajšieho na prerušenie konania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zamietol z dôvodu, že cieľom prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ je zabezpečiť jednotný výklad a aplikáciu komunitárneho práva a nie riešenie konkrétnych sporov, ktoré sú v kompetencii vnútroštátnych súdov a ani posudzovanie súladu vnútroštátneho práva s právom komunitárnym (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 155/2011).

Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, napadnuté vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je vecne správne, nakoľko navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania a preto odporcovi vzniklo právo na ich náhradu. Odporcovi 1/ a 2/ však, ako už odvolací súd uviedol vyššie, v konaní žiadne trovy nevznikli a trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami, nakoľko úkony, za ktoré si v konaní uplatnil právo na ich náhradu, neboli nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. vedľajší účastník neposkytol odporcovi žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný a uplatnil si právo na náhradu trov konania priznal odmenu za 1 úkon právnej služby - odvolanie á 42,82 EUR s DPH (1/2 úkonu právnej služby za podané odvolanie), 1 x 9,37 EUR s DPH režijný paušál, spolu v sume 52,19 EUR s DPH.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.